

Иванъ съ сълзи на очи, — ти ми поиска торбата съ златото, но вмѣсто нея, азъ ти дадохъ доброто си име, добритъ си приятели и добринитъ на сърдцето си. Върни ми ги, и азъ ще ти дамъ торбата съ златото!

Птичката върнала на Ивана доброто име, добритъ му приятели и добринитъ на сърдцето му.

Зарадвалъ се Иванъ и тръгналъ да донесе торбата съ златото. Тогава птичката му каза:

— Вземи си златото, Иване! Не

го искамъ. Ти сгрѣши, когато ми даде добринитъ, които имаше. Запомни, че на тоя свѣтъ се живѣе съ добро име, добри приятели и добри дѣла, а не съ пари и злато!

Като казала тѣзи думи, птичката грабнала чудотворната пръчица отъ ржцетъ на Ивана и полетѣла изъ висинитъ.

На другия день Иванъ раздалъ торбата съ златото на беднитъ отъ селото и останалъ да живѣе само съ добритъ си дѣла на свѣта.

Георги Хрусановъ

Крадецътъ
се
наказва

Селски дворъ. Въ дъното кѣща; предъ нея плетъ; предъ плета пжтъ; задъ плета крушево дърво. Селянитъ сж по кѣра и, както много други кѣщи, и тази е праздна.

Изведнѣжъ по пжтя идва съ тичане едно момче.

Тричко: (спрѣлъ се ухилень предъ двора).

— Митко, Митко, я при мене тука бързичко ела!

Вижъ, какъ гледатъ ме засмѣни плодетъ на свисла.

(идва Митко).